KINH Đ□ NG□□I H□P H□I

Đây là nh□ng đi□u tôi đ□□c nghe h□i Ph□t còn c□ trú t□i tu vi□n C□p Cô Đ□c, trong v□□n cây K□ Đà g□n thành Xá V□.
M□t hôm tr□□ng gi□ C□p Cô Đ□c b□ b□nh n□ng. Đ□i đ□c Xá L□i Ph□t đ□□c báo tin, li□n tìm đ□i đ□c A Nan và nói:
- S□ đ□ nên cùng ta đi thăm c□ sĩ C□p Cô Đ□c
Đ□i đ□c A Nan khoác áo, c□m bát cùng đi vào thành Xá V□ đ□ kh□t th□c v□i đ□i đ□c Xá L□i Ph□t. Hai v□ tu□n t□ đi t□ng nhà cho đ□n khi t□i nhà tr□□ng gi□ C□p Cô Đ□c thì ghé vào thăm.
Ng□i trên gh□, đ□i đ□c Xá L□i Ph□t h□i tr□□ng gi□ C□p Cô Đ□c:
- B□nh tình c□a c□ sĩ th□ nào ? Có tăng có gi□m gì không ? Nh□ng đau đ□n trong c□ th□ c□ sĩ có t□ t□ b□t đi chút nào không hay là l□i gia tăng ?
Tr□□ng gi□ C□p Cô Đ□c tr□ l□i:
- Th□a các đ□i đ□c ! B□nh tình c□a con không th□y thuyên gi□m. Nh□ng đau đ□n trong c□ th□ đã không b□t mà còn càng lúc càng tăng.
Xá L□i Ph□t b□o:
- Bây gi□ đây, c□ sĩ nên cùng v□i chúng tôi th□c t□p quán ni□m v□ Ph□t, v□ Pháp và v□ Tăng. Chúng ta hãy quán ni□m nh□ sau:
- Ph□t là Nh□ Lai, là b□c giác ng□ chân chính và cao t□t. Ng□□i là b□c Minh H□nh Túc, Ng□□i là b□c Thi□n Th□, Ng□□i là b□c Th□ Gian Gi□i, Ng□□i là b□c Vô Th□□ng Sĩ, Ng□□i là b□c Đi□u Ng□ Tr□□ng Phu, Ng□□i là b□c Th□y c□a Tr□i và Ng□□i, Ng□□i là Ph□t, Ng□□i là Đ□c Th□ Tôn.
- Pháp là giáo lý do Nh□ Lai ch□ d□y, r□t thâm di□u, r□t đáng tôn kính, r□t đáng quý tr□ng, không có đ□o lý nào sánh b□ng. Pháp đó là con đ□□ng th□c t□p c□a các b□c Hi□n Thánh.
- Tăng là đoàn th□ tu h□c d□□i quy□n ch□ d□n c□a Nh□ Lai, trên thu□n d□□i hòa, không có tranh ch□p, pháp nào cũng tu h□c thành t□u. Đoàn th□ tôn nghiêm thánh thi□n này thành t□u đ□□c Gi□i, thành t□u đ□□c Đ□nh, thành t□u đ□□c Tu□, thành t□u đ□□c Gi□i Thoát, Tăng là ph□□c đi□n vô th□□ng c□a th□ gian.
- Này c□ sĩ, th□c t□p quán ni□m nh□ th□ v□ Ph□t, v□ Pháp và v□ Tăng thì công đ□c không th□ nghĩ l□□ng đ□□c. Quán ni□m nh□ th□ thì tiêu đ□□c t□i ch□□ng và phi□n não, thu ho□ch đ□□c nh□ng k□t qu□ ng□t ngào t□□i mát nh□ cam l□. Ng□□i trai lành ho□c ng□□i con gái thi□n nào bi□t quán ni□m v□ Tam B□o thì ch□c ch□n s□ không bao gi□ b□ đ□a vào ba con đ□□ng ác là đ□a ng□c, ng□ qu□ và súc sinh, trái l□i s□ đ□□c sinh ra trong nh□ng hoàn c□nh t□t □ cõi tr□i và cõi ng□□i.
Bây gi□ chúng ta hãy quán ni□m nh□ sau v□ sáu giác quan:
- Con m□t này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào con m□t này.
- Cái tai này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào cái tai này.
- Cái mũi này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào cái mũi này.
- Cái l□□i này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào cái l□□i này.
- Thân th□ này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào thân th□ này.
- Ý căn này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào ý căn này.
C□ sĩ quán ni□m ti□p nh□ sau v□ sáu đ□i t□□ng giác quan:

- Nh□ng hình s□c này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào nh□ng hình s□c này.
- Nh□ng âm thanh này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào nh□ng âm thanh này.
- Nh□ng mùi h□□ng này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào nh□ng mùi h□□ng này.
- Nh□ng v□ n□m này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào nh□ng v□ n□m này.
- Nh□ng xúc ch□m này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào nh□ng xúc ch□m này.
- Nh□ng ý t□□ng này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào nh□ng ý t□□ng này.

C□ sĩ hãy quán ni□m ti□p nh□ sau v□ sáu th□c:

- Cái th□y này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào cái th□y này.
- Cái nghe này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào cái nghe này.
- Cái ng□i này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào cái ng□i này.
- Cái n□m này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào cái n□m này.
- Cái xúc ch□m này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào cái xúc ch□m này.
- Cái ý th□c này không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào cái ý th□c này.

C□ sĩ hãy quán ni□m ti□p nh□ sau v□ sáu y□u t□ trong c□ th□:

- Y□u t□ đ□t không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào y□u t□ đ□t.
- Y□u t□ n□□c không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào y□u t□ n□□c.
- Y□u t□ l□a không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào y□u t□ l□a.
- Y□u t□ gió không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào y□u t□ gió.
- Y□u t□ không gian không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào y□u t□ không gian.
- Y□u t□ tâm th□c không ph□i là tôi, tôi không b□ k□t vào y□u t□ tâm th□c.

C□ sĩ hãy quán ni□m ti□p nh□ sau v□ năm u□n:

- Hình s□c không ph□i là tôi, tôi không b□ gi□i h□n b□i hình s□c.
- C□m th□ không ph□i là tôi, tôi không b□ gi□i h□n b□i c□m th□.
- Tri giác không ph□i là tôi, tôi không b□ gi□i h□n b□i tri giác.
- Tâm hành không ph□i là tôi, tôi không b□ gi□i h□n b□i tâm hành.
- Nh□n th□c không ph□i là tôi, tôi không b□ gi□i h□n b□i nh□n th□c.

C□ sĩ hãy quán ni□m nh□ sau v□ th□i gian:

- Quá kh□ không ph□i là tôi, tôi không b□ gi□i h□n b□i quá kh□.
- Hi□n t□i không ph□i là tôi, tôi không b□ gi□i h□n b□i hi□n t□i.
- T□□ng lai không ph□i là tôi, tôi không b□ gi□i h□n b□i t□□ng lai.

Này c□ sĩ ! Các pháp đ□u do nhân duyên sinh kh□i và do nhân duyên mà ho□i di□t; th□c ra t□ tính c□a các pháp là không sanh, cũng không di□t, không đ□n cũng không đi. Khi con m□t phát sinh, nó phát sinh, không t□ đâu t□i c□; khi con m□t ho□i di□t, nó ho□i di□t, không đi v□ đâu c□. Con m□t không ph□i là không tr□□c khi phát sinh, con m□t không ph□i là có tr□□c khi ho□i di□t. T□t c□ các pháp đ□u do nhân duyên h□i t□ mà thành. Nhân duyên đ□y đ□ thì con m□t có m□t, nhân duyên thi□u v□ng thì con m□t v□ng m□t. Đi□u này cũng đúng v□i tai, mũi, l□□i, thân và ý; hình s□c, âm thanh, mùi h□□ng, v□ n□m, xúc ch□m và ý t□□ng; cái th□y, cái nghe, cái ng□i, cái n□m, xúc ch□m và ý th□c; và cũng đúng v□i sáu y□u t□, năm u□n và th□i gian.

Trong năm u□n không có gì có th□ đ□□c g□i là ta, là ng□□i, là th□ m□ng. Không th□y đ□□c s□ th□c đó t□c là vô minh. Vì vô minh mà có v□ng đ□ng, vì có v□ng đ□ng mà có v□ng th□c, vì v□ng th□c mà có s□ phân bi□t ch□ th□ và đ□i t□□ng nh□n th□c, vì có ch□ th□ và đ□i t□□ng nh□n th□c mà có s□ phân bi□t sáu căn và sáu tr□n, vì có s□ phân bi□t sáu căn và sáu tr□n mà có xúc ch□m, vì có xúc ch□m mà có c□m th□, vì có c□m th□ mà có tham ái, vì có tham ái mà có v□□ng m□c, vì có v□□ng m□c mà có hi□n h□u r□i sinh t□, kh□ não và □u s□u không th□ k□ xi□t.

C□ sĩ ! Ông đã quán ni□m đ□ th□y đ□□c r□ng m□i pháp đ□u do nhân duyên mà phát hi□n và không có t□ tánh riêng bi□t. Đó g□i là phép quán ni□m v□ KHÔNG, m□t phép quán ni□m cao

siêu vào b□c nh□t.
Th□c t□p đ□n đây, tr□□ng gi□ C□p Cô Đ□c khóc, n□□c m□t chan hòa. Đ□i đ□c A Nan h□i ông:
- C□ sĩ, vì sao mà ông khóc ? Ông th□c t□p không thành công sao? Ông có ti□c nu□i gì không ?
Tru□ng gi□ C□p Cô Đ□c tr□ l□i:
- Th□a đ□i đ□c A Nan, con không ti□c nu□i gì h□t, con th□c t□p r□t thành công. Con khóc là vì con c□m đ□ng quá, con có c□ duyên ph□ng s□ Ph□t và các b□c cao đ□c t□ lâu r□i mà con ch□a t□ng đ□□c nghe m□t giáo pháp nào vi di□u, m□u nhi□m và quý báu nh□ giáo pháp hôm nay con đ□□c đ□i đ□c Xá L□i Ph□t trao truy□n.
Lúc □y đ□i đ□c A Nan b□o tr□□ng gi□ C□p Cô Đ□c:
- C□ sĩ nên bi□t, giáo pháp này các v□ kh□t sĩ và n□ kh□t sĩ đ□□c nghe Ph□t gi□ng d□y r□t th□□ng
Tr□□ng gi□ C□p Cô Đ□c th□a:
- B□ch đ□i đ□c A Nan, xin đ□i đ□c b□ch l□i v□i đ□c Th□ Tôn đ□ gi□i c□ sĩ chúng con cũng có d□p đ□□c nghe nh□ng giáo pháp vi di□u nh□ giáo pháp này. Có nh□ng ng□□i c□ sĩ không có đ□ s□c nghe, hi□u và hành trì nh□ng giáo pháp nh□ giáo pháp này, nh□ng cũng có nh□ng ng□□i c□ sĩ có đ□ s□c nghe, hi□u và hành trì nh□ng giáo pháp thâm di□u □y.
Nghe và th□c t□p v□i hai th□y xong, c□ sĩ C□p Cô Đ□c c□m th□y trong ng□□i nh□ nhàng, thanh thoát. Ông phát đ□□c tâm Vô Th□□ng. Các đ□i đ□c Xá L□i Ph□t và A Nan v□a t□ giã ra v□ thì c□ sĩ C□p Cô Đ□c m□nh chung và sinh lên cõi tr□i Tam Th□p Tam Thiên.

(D□ch t□ b□ Tăng Nh□t A Hàm, ph□m Phi Thu□ng th□ 51 – kinh s□ 8; có tham kh□o và ph□i d□ch v□i kinh Anathapindikovada (M.143) và Giáo Hóa B□nh Kinh, kinh th□ 26 c□a Trung A Hàm).